

ere meest interesserede i Sagen paa et Toldsted, der dog ikke er uden Betydning og for hvilket der taler det fremfor nogle, den høit-ærede Minister har nævnt, f. Ex. Hjerting, at det vistnok er et stærkt fremgaaende Toldsted, hvorimod et Sted som Hjerting, da vi nu bygge en Concurrencehavn, maa antages at tabe i Betydning.

E. C. Nyholm: Jeg maa ligesom den ærede foregaaende Taler udtale, at det forekommer mig, at det, som den høitærede Finantsminister yttede med Hensyn til, at det netop var heldigt at faae en Toldcontrolleur i Søkkens istedetfor en Toldforvalter, thi saa kunde han i Tvivilstilfælde henvende sig til Toldforvalteren i Hjørring istedetfor til Overtoldinspecteuren, egentlig kun beviser, at Hjørrings Toldbestyrelse for Søkkens Vedkommende er og bliver et Omvæbtsdepartement. Naar den ærede Minister anførte Bornholm til Sammenligning, maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der her er en væsentlig Forskjel. Hvad der navnlig er fremhævet med Hensyn til Søkken er dens særlige Velggenhed ved Havet og de Vanskeligheder, som fremkomme ved den Maade, hvorpaa Udskibningen finder Sted, medens Bornholm derimod ved sine Byer har Havne, hvor Clareringen af Skibe kan foregaae i Ro og Mag. Jeg maa gjentage, hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler fremhævede, at det er Søkkens Handelsmænds bestemte Duffe, at den omhandlede Omordning maa skee, og det forekommer mig, at den ærede Finantsminister ved at gaae ind paa Forslaget vilde kunne være hjulpen udover den Vanskelighed, som han fremhævede var forbunden med at nedlægge Tolddøppebørselscontrolleurembedet i Hjørring; han yttede nemlig ved 2den Behandling, at Toldinspecteuren ikke uden en Controlleur kunde bestride sine Forretninger, fordi han havde Udposterne ved Kysten; men naar den store Udpost i Søkken blev et selvstændigt Embede, vilde jo dette Argument for en Deel eller hovedsagelig falde bort. — Det forekommer mig derfor, at, naar Vædringsforslaget, som er stillet, blev taget tilfølge, vilde den ærede Finantsminister nok kunne undvære Tolddøppebørselscontrolleuren i Hjørring.

Ordføreren: Det ærede Medlem der nu satte sig, sagde, da han første Gang havde Ordet, at han efter den Maade, hvorpaa han vidste, at Finantsministeren vilde stille sig til hans Forslag, ikke havde meget Haab om, at det vilde blive vedtaget. Jeg troer, at dette var en ganske rigtig Ytring, og jeg troer heller ikke, at Forslaget bør vedtages. Rigtig nok har det faaet en stærk anbefaling af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Mørk), som med sin store Veltalenhed har søgt at vinde „Søkkens“ Vennekab, og jeg indrømmer, at det er rart at have „Søkken“ til Ven, men jeg kan alligevel ikke tilraade at vedtage dette Forslag. Det ærede Medlem var saa god at give Finantsministeren Anviisning paa, hvorledes han skulde forholde sig, naar dette Forslag blev vedtaget, og Loven kom her tilbage, men det er allerede en stærk Ankyndning af det ærede Medlem, at Loven skal komme her tilbage. Jeg gaaer ud fra, at vi ikke faae den at see mere, naar vi nu sende den bort. (S. M. Mørk: Det var Finantsministerens Forudsætning!). Ja, men det ærede Medlem er ikke Finantsminister; det ærede Medlem sidder her i Thuset, men staaer ikke deroppe som Finantsminister; det er Forskjellen. Det ærede Medlem sagde, at selv om dette Forslag blev vedtaget, var der Intet i veien, thi man skulde gaae ud fra, at Loven kom her tilbage, og Finantsministeren kunde da faae bevilget et Forslag, som han kunde stille til en Forhøielse af Lønningen for „Søkken“, for at den kunde blive tilstrækkelig. (S. M. Mørk: Finantsministeren gik ud fra, at Loven kom tilbage!). Ja, det ærede Medlem bliver neppe Finantsminister til den Tid. — Forslaget under Nr. 9 antager jeg ikke, at de ærede Forslagsstillere ville holde paa. — Forslaget under Nr. 10 kan jeg ikke Andet end anbefale; ffjendt det vil udfordre et Tilskud af omtrent 3,000 Rbd., kan jeg dog kun tilraade dets Vedtagelse, efterat jeg har sat mig ind i det Spørgsmaal, som her ligger for, og efter at jeg har seet, at det gjælder Folk med ganske overordentlig lave Lønninger, der i lang Tid have staaet i Toldvæsenets Tjeneste, og som hver især kun vilde erholde et ringe Tillæg, naar man gaaer ind